

We zijn gedoopt in het bloed van Christus en met de Geest van Christus. En dat van de Heilige Geest komt aan bod in antwoord 70. Dus de doop is niet alleen het beeld wat God bij mij wegneemt. Dat Hij mij wast van mijn vuile verleden. Maar de doop zegt ook, dat Hij door de Heilige Geest in mij wil wonen en werken. Johannes de Doper heeft het al gezegd: "Zie Hij komt, en Hij zal u dopen met de Heilige Geest." Dus er lopen in de doop twee lijnen. De eerste is de afwassing van onze zonden. God wijst met dat water aan dat we in ons zelf vuil zijn. En dat water wijst naar het bloed van de Heere Jezus. De Heere zegt bij het doopvont: "Zo zeker als het water op je hoofd komt, zo zeker was Ik jou van binnen van al je vuile zonden."

Maar er is nog een element dat we niet moeten vergeten bij het dopen. Dat is het element van Romeinen 6. Wat Paulus zegt in Romeinen 6 is misschien wel het aller diepste wat je over de doop kan zeggen: Het begraven van de oude mens. Je verdrinkt je oude leven. Dat leven zonder God. En je staat weer op om opnieuw te leven voor God. En dat element komt het sterkst tot uitdrukking door de doop met onderdompeling. Ergens is dat wel de mooiste manier van dopen. Ook al hebben wij die vorm van dopen niet. Maar als het om de symboliek gaat is de onderdompeling wel het meest aansprekend. Je gaat echt kopje onder. Je bent echt helemaal weg. Een teken van veroordeling. Dat heb je verdiend. En dan toch weer boven water mogen komen. Een teken van nieuw leven. Dopen is sterven. Maar dopen is ook: opstaan in een nieuw Godzalig leven.

En dan zie ik op dat donkere water, de ark. Die doodskist. Maar het is tegelijk de ark van het behoud. En door dat donkere water heen worden Noach en zijn 8 zielen behouden en bewaard. Maar ik denk vooral aan de geschiedenis van Israël. Uit Egypte trekkend. Het doopformulier spreekt daar ook over. En dan zie je die rode zee. En dan zie je Israël vertrekken. Terwijl de oordelen over Egypte gingen. En over allen die buiten het bloed leven. Water is dus ook het beeld van oordeel en gericht. Van vloek. Een doopdienst heeft iets feestelijks. De doop heeft iets bevrijdend. Maar dat feestelijke komt vooral goed tot uitdrukking tegen die zwarte kant van oordeel en gericht van God over onze zonden. Juist uit dat duistere, uit dat verdoemenswaardige komt ook dat feestelijke op. God baande een weg, waar geen weg was. En die rode zee werd tegelijk scheidslijn. Het oude voorbij. De slavernij en dood achter je. En de toekomst van Kanaän wenkte.

En zo is ook onze doop een scheidslijn. Het oude voorbij. En wij worden vermaand en verplicht tot een nieuwe gehoorzaamheid. Want het hemels Kanaän wenkt. En daarom die prachtige uitleg van Paulus in Romeinen 6, waar hij schrijft aan de gemeente van Rome: "Jullie weten toch, toen Jezus aan het kruis hing, hing Hij er niet alleen voor Zichzelf. Maar toen droeg Hij heel Zijn kerk met zich mee." En ook Zijn volgelingen zijn met Hem gekruisigd. De oude mens om precies te zijn. En ook Zijn gemeente ging als het ware mee de dood in. Maar er loopt ook een lijn naar dat open graf. Toen Jezus opstond toen stond er een Nieuw schepsel op. Je bent in een andere positie geplaatst. Je bent geen kind meer van de toorn. Maar een kind van de Vader. De doop als sacrament in de inlijving van zijn gemeente. Door de doop kom ik dus terecht in het Lichaam van Christus. Wij zijn door de doop verbonden met Christus Die voor ons gestorven is en is opgestaan.

De doop is het verlies van je eigen identiteit, want met de doop ben ik begraven. En er staat een nieuw mens op, want ik leef niet meer. Ik ben gestorven. Onze eigen identiteit gaat er aan als we gedoopt worden. En met Christus treedt het nieuwe aan het licht. Hij schenkt ons die nieuwe identiteit. De doop wil dus allereerst verbinding maken met de dood van Christus. Ik hoor nu bij Hem. Wat wil de doop mij leren? Waarin wil de doop mij vermanen? Dat oude leven zonder God moet nu al wegsterven. Waarom moet dat wegsterven? Om dat heerlijke, dat nieuwe te laten doorbreken. Nu al. Of zoals het antwoord zegt: dat we dan in een Godzalig leven kunnen wandelen. Wandelen met God. Dat is mijn nieuwe identiteit.

Wat dacht je als je nou je mond aan Jezus geeft? Of aan de Heilige Geest. En zegt: dat geef ik nou eens uit handen. Waar ik over praat, dat mag U voortaan bepalen. Dan ga je met die mond zo ontzettend veel goeds doen. En daar hebben andere mensen om je heen zo ontzettend veel plezier van. En stel je nou voor

dat jezelf zo ver laat meenemen door de Heilige Geest, dat je zegt: mijn gedachten, dat is niet meer mijn eigen gebied. Dat is Uw terrein. Wat zouden we dan anders over elkaar gaan denken. Als Jezus dat uit mag maken? Hoe gaan we dan over elkaar denken?

Over de heiligmaking wordt heel verschillend gedacht. In Efeze 5 staat: "Christus heeft de gemeente liefgehad, en heeft Zich voor haar overgegeven. Met het doel dat Hij haar zo heiligen, door haar te reinigen met het waterbad van het Woord." Zie je dat: God heiligt Zijn kerk door de prediking van het woord. En de Heilige Geest komt nu met dat Woord. Zodat jij anders leert denken. En vanuit dat denken vanuit God word jij dan vernieuwt. De Heilige Geest vernieuwt. De Heilige Geest heiligt. De Hebreeën brief heeft dat zo schitterend door: "Dat Hij volmaakt geheiligt en verlost heeft, degenen die geheiligt worden." Je bent in de nieuwe levensrelatie met Jezus Christus. Je kunt het vergelijken met Israël. Toen ze de ene kant de Rode zee ingingen riep de Farao: "Laat ze terug komen: het zijn mijn slaven!" Maar ze zijn door de rode zee gegaan. De anderen zijn verdronken. Maar aan de oever hebben zij gezongen. Als een bevrijd volk, dat God hen verlost heeft.

We hebben het gelezen in 1 Korinthe 10; Je kunt verlost zijn uit Egypte. Je kunt gegaan zijn door de zee. Gedoopt in de wolk. Geleefd uit Zijn hand en toch niet in Kanaän komen. God zei tegen al de kinderen van Israël: "Ik zal u tot een God zijn." En zo verbond de Heere Zich met het Joodse volk. Maar velen waren met hun hart niet verbonden aan Hem. God zei: "Ik wil u tot een God zijn, en gij zult Mij tot een volk zijn." Maar zij verlangden niet om met die God te leven. U behoort allemaal tot het verbond der genade. De Heere heeft Zijn teken op je voorhoofd gezet. Je bent bestemd voor het Koninkrijk der hemelen. Als kind van het koninkrijk draag je het merk en veldteken van Jezus Christus. Je wandelt of op de brede weg die naar het verderf leidt. Of je wandelt op de smalle weg die naar het eeuwige leven leidt.

We zijn door Christus verlost, maar ook in dat nieuwe leven gezet. De catechismus zet dat heel mooi neer in antwoord 69 en 70. Maar in zondag 1 hebben we dat ook al beleden. Christus heeft niet alleen voor al mijn zonden betaald. Maar Hij heeft mij ook uit de heerschappij van de duivel verlost. Hij bevrijd mij niet alleen van de schuld van de zonde. maar ook uit de macht van de zonde. Hij breekt het recht van de zonde in mijn leven. Hij verklaart mij dood voor de zonde. Om levend te zijn voor God onze Heere. In Romeinen 7 gebruikt Paulus dat intense beeld: "Wij zijn van een Ander geworden. Ik mag en moet tegen de zonde zeggen: je bent mijn moeder niet. Jij bepaalt niet wat ik doe. Ik ben van de Heere."

De bevrijding door Christus, getekend bij je doop, heeft bij de Heere een duidelijk dóel. Wanneer God ons dat nieuwe leven schenkt, láát Hij ons niet vrij. Als iemand een gevangenisstraf heeft uitgezeten en hij wordt in vrijheid gesteld, dan snapt hij wel dat je niet weer op het spoor van de dwaasheid moet treden (om met Psalm 85 te spreken). En als de Heilige Geest je leidt in dat nieuwe leven, dan gaat heel de wet van God voor je leven. Dan pas ga je Psalm 119 vatten, dat de wet je vreugde geeft. Alleen al vanwege Gods wet kun je springen van vreugd. En daartoe ben je gedoopt. Niet alleen om gered te wezen, maar om door die Geest te leven van genade. En levend vanuit die genade meegenomen te worden in het spoor van Jezus. Zo met Hem verbonden raken, dat je alles met Hem krijgt.

En dan wil ik u graag wijzen hoe antwoord 70 daar over spreekt. Hoe langer hoe meer vernieuwd worden. Als het goed is, is dat verlangen er in ons hart om heilig en rein voor de Heere te leven. En daarom bidden we met enige regelmaat: "O Heere, wil door Uw geest in Uw woord mijn gang en treden vast maken. Om te leven naar Uw wil. In de heiligmaking." Paulus leidt de gemeente naar het moment van hun doop. Hij zegt: je bent gedoopt. je kunt er niet op los zondigen. Hij werpt heel de gemeente terug op wat God gedaan heeft in Christus. En dat zien we terug in het plaatje van de doop.

En nou wil ik nog even tot je hart spreken. Zou je nu nog durven wagen om tegen alle bemoeienis van de Heere in te gaan? Hij heeft je die doop gegeven. En dan is er ook maar één weg. Dat we dan ook allemaal zalig worden. En als dat nou zo mogen gebeuren en we zullen elkaar later voor Zijn troon tegen komen. En ik zou vragen: Waarom ben je zalig geworden? Dan zou je zeggen: "**Zijn vrije gunst alleen word de ere toegebracht!**"